Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita
Posavskog

Poslovni broj: Pn-54/2024-19

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Sisku po sucu tog suda Andrei Vasiljević u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, Područni ured Sisak, Ulica lipa 4, OIB: 84397956623, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, zastupani po punomoćnici Sanji Nevešćanin Mateša, odvjetnici iz OD Mateša & Kapitan iz Zagreba, radi naknade štete, nakon glavne rasprave održane i zaključene 17. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, temeljem članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 27. listopada 2026.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
"Tuženik CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, dužan je tužitelju na račun broj: HR1001005186300016O, model HR26, poziv na broj: 5908-19-19-03107585371 platiti iznos od 13.854,66 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. lipnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB 84397956623, da tuženiku Croatia osiguranje d.d., Jagićeva 33, Zagreb, OIB 26187994862, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.275,00 eura, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od 27. listopada 2026. pa do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje Zagreb, Područni ured u Sisku, Ulica lipa 4, OIB 84397956623 (dalje tužitelj), podnio je 20. lipnja 2024. tužbu

protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB 26187994862 (dalje: tuženik), radi naknade štete. U tužbi tužitelj navodi da je 2. prosinca 2005., osiguranik tužitelja Željko Malović zadobio teške tjelesne povrede u prometnoj nezgodi koja se dogodila u Sisku, a koju je prouzročio osiguranik tuženika Zoran Janković, upravljajući vozilom reg. oznake SK 274-DD. Nakon nesreće, rješenjem tužitelja Klasa: 141-02-08//01/OB:03107585371, URBROJ: 341-15-0573-08/026955 od 5. prosinca 2008. priznato je Željku Maloviću pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu. Nadalje navodi da u skladu s odredbom članka 164. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju, Zavod ima pravo na naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu, a za utvrđenje visine stvarne štete mjerodavne su odredbe ovog Zakona. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Sisku broj P-1553/11 od 10. Prosinca 2012. U cijelosti je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete nastalu isplatom mirovine u radoblju od 2. ožujka 2008. do 31. listopada 2012., a po uloženoj žalbu Visoki trgovački sud presudom Pž-1970/13 od 11. svibnja 2016., preinačio je navedenu presudu te u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-467/17 od 9. siječnja 2018., usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete na ime isplate invalidske mirovine za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2016. za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2021. tuženik je u izvansudskom postupku podmirio štetu tužitelju. Tužitelj je osiguraniku tuženika u utuženom razdoblju od 1. srpnja 2021. do 30. travnja 2024. isplatio mirovinu u iznosu od 13.854,66 EUR, no tuženik je odbio podmiriti nastalu štetu radi čega predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odogovoru na tužbu zaprimljenom kod ovoga suda 24. kolovoza 2024. osporava pravnu osnovu tužbe, visinu tužbenog zahtjeva i potraživanu zateznu kamatu. Ne osporava se štetni događaj i pasivna legitimacija tuženika. Poziva se na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda kao i županijskih sudova koji su zauzeli stav kako se u odnosu na obveze osiguranja prema HZMO-u primjenjuju odredbe Zakona o obveznom osiguranju u prometu, koji u odredbama članka 27. propisuje kako tužitelj ima pravo na razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, koji se određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Tužitelj ima pravo na naknadu štete prema odredbama ZOMO-a, međutim kada se potražuje naknada štete vezana uz prometne nesreće tada seprimjenjuje ZOOP. Zaključno ističe kako tužitelj nije predložio dokaze iz kojih je vidljivo da je štetu uistinu pretrpio, kao niti u odnosu na opseg pretrpljene štete.

3. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid prijavu o ozljedi na radu od 14.12.2005. (stranica 3-6 spisa), zapisnik o očevidu (stranica 7-10 spisa), rješenje HZMO, Klasa: 141-02-08//01/OB:03107585371, URBROJ: 341-15-0573-08/026955 od 5. prosinca 2008. (stranica 11-14 spisa), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-1553/11 od 10.12.2012. (stranica 15-17 spisa)presudu Visokog trgovačkog suda RH Pž-1970/13 od 11.05.2026. (stranica 18-12 spisa), presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-491/17 od 9.1.2018. (stranica 23-26 spisa), dopis uženiku (stranica 30 spisa), potvrdu o isplaćenim mirovinama (stranica 32 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Kseniji Vrebac.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (Narodine novine broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01.,

117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., u daljnjem tekstu: ZPP) ovaj sud smatra da je zahtjev tužitelja neosnovan.

5. Između stranaka nije sporna pasivna legitimacija tuženika i nastanak prometne nezgode te odgovornost osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja.

6. Među strankama nije sporno da je rješenjem tužitelja osiguraniku tužitelja za utuženo razdoblje priznato pravo na invalidsku mirovinu.

7. Također nije sporno da je po predmetnoj pravnoj osnovi tužitelj isplatio osiguraniku Željku Maloviću, ukupan iznos od 13.854,66 EUR za razdoblje od 1. srpnja 2021. do 30. travnja 2024.na ime invalidske mirovine.

8. Uvidom u pravomoćno Rješenje Klasa: 141-02-08//01/OB:03107585371, URBROJ: 341-15-0573-08/026955 od 5. prosinca 2008. utvrđeno je da je osiguraniku tužitelja zbog ozljede na radu nastala profesionalna nesposobnost za rad počevši od 24. siječnja 2007., te da ostvaruje pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 852,95 HRK mjesečno te od 1. srpnja 2007., u iznosu od 875,18 HRK mjesečno.

16. Uvidom u Potvrdu tužitelja od 14. svibnja 2024., predmet OB-03107585371 (a koja potvrda ima svojstvo javne isprave, obzirom da je tužitelj takvu potvrdu izdao sukladno odredbi čl. 159. st. 1. Zakona o općemu pravnom postupku -"Narodne novine" broj 47/09 dalje: ZUP, ali i čl. 140a. Zakona o mirovinskom osiguranju Narodne novin broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, dalje: ZMO, slijedom čega i potvrđuje točnost navoda u takvoj ispravi a u smislu čl. 230. st. 1. ZPP, dok tuženik nije dokazao da takvi podaci nisu točni a u smislu čl. 230.s t. 3. ZPP) utvrđeno je da je tužitelj Željku Maloviću isplatio mirovnu i to

- od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. u iznosu od 2.180,96 €,
- od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. u iznosu od 2.229,74 €,
- od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. u iznosu od 2.367,56 €,
- od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. u iznosu od 2.494,86 €
- od 1. srpnja 2023. do 31. prosinca 2013. u iznosu od 2.703,90 €
- od 1. siječnja 2024. do 30. travnja 2024. u iznosu od 1.877,64 €, u ukupnom iznosu od 13.854,66 €.

9. Uvidom u pisani zahtjev tužitelja od 14. svibnja 2024. utvrđeno je da tužitelj potražuje od tuženika iznos od 13.854,66 €, s osnova naknade štete (isplata invalidske mirovine).

U odnosu na primjenu materijalnog prava:

10. Odredbom čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013. 152/2014. i 155/23 – u nastavku: ZOOP) je regulirano pitanje subrogacijskih zahtjeva nositelja socijalnog osiguranja, te je propisano:

(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslovne zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. se smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za

mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.
(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društva za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.
6. Odredbom čl. 160. Zakona o mirovinskom osiguranju (»Narodne novine«, br. 102/98., 127/00., 59/01., 109/01., 147/02., 117/03., 30/04., 177/04., 92/05., 43/07., 79/07., 35/08., 40/10., 121/10., 130/10. – pročišćeni tekst, 61/11., 114/11. i 76/12. dalje: ZMO/98 je bilo propisano da:
"(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja.
(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to: 1) novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti, 2) troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava.
(3) Zahtjevom za naknadu štete može se obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).
(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana šteta). Ta se svota izračunava prema visini priznate mirovine i prema Tablicama aktuarske matematike koje utvrđuje Zavod. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnoj svoti i neposredno od društva za osiguranje.
(5) Visina naknade štete prema odredbama stavka 2. točke 1. ovoga članka određuje se prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika, odnosno osobe po kojoj su članovi obitelji stekli pravo na mirovinu, potrebnih za stjecanje prava na punu starosnu mirovinu.
Odredbom članka 156 Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 156/2025) je propisano
(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju.
(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja:
1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu
2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu
3. novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja
4. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava.
(3) Zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje.

(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine ili drugog davanja i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za financije.
(5) Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu i
Odredbom čl. 164. st. 1. ZMO-a propisano je da zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete). Odredbom stavka 5. Tog članka je propisano da su za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz stavka 1. Mjerodavne odredbe ZMO-a.

11. Predmet postupka u konkretnom slučaju predstavlja tužbeni zahtjev za naknadom štete koji tužitelj u materijalno pravnom smislu temelji na odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju.

12. U postupku je utvrđeno kako je potraživanje tužitelja primarno vezano uz štetni događaj u vidu prometne nesreće od 2.prosinca 2005., u sklopu koje je osiguranik tužitelja Željko Malović zadobio teže tjelesne ozljede.

13. Pri tome tuženik nije osporio navod prema kojem je nesreću uzrokovao njegov osiguranik upravo na štetu osiguranika tužitelja.

14. Nadalje, u postupku je utvrđeno kako je osiguraniku tužitelja priznati gubitak radne sposobnosti upravo uslijed navedenog štetnog događaja – prometne nesreće, te mu je rješenjem tužitelja od 5. prosinca 2008. priznato pravo na invalidsku mirovinu.

15. Stoga predmet postupka predstavlja tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom novčanog iznosa od 13.854,66 eura sa pripadajućim kamatama kao sporednim potraživanjima, pri čemu tužitelj isti temelji na materijalno pravnoj osnovi u vidu odredaba ZMO-a.

16.Tuženik s druge strane ističe kako pravnu osnovu tužbenog zahtjeva čine odredbe čl. 27. ZOOP-a, a ne ZMO-a, i prema kojoj se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju ali u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.
15. Slijedom navedenog proizlazi da predmet postupka prije svega ovisi o odgovoru na sporno pitanje da li se na tužiteljev zahtjev za naknadu štete primjenjuju odredbe ZMO-a ili pak odredbe ZOOP-a, obzirom da ostale činjenice nisu sporne niti dovedene u pitanje.

17. U odnosu na takvo sporno pitanje, valja ukazati kako je Vrhovni sud RH u nizu odluka (npr. Rev – 954/2022-3 od 25. siječnja 2023., Rev-1246/2022-3 od 13. prosinca 2022., Rev-12/2022 od 12. siječnja 2022., Rev-3401/2018-3 od 30. travnja 2022., Rev-x 388/2018 od 25. kolovoza 2020., Revd-5342/2021-3 od 19. siječnja 2022., Rev 552/2022-2 od 17. svibnja 2022., Rev 663/2022-2 od 23. svibnja 2023., Rev-1067/12 od 5. prosinca 2017., Rev-5292/2019 od 16. lipnja 2020., Rev-909/2021-3 od 8. rujna 2021.) iznio shvaćanje da je za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja.

18. Riječ o ustaljenoj sudskoj praksi najvišeg suda kojom je ukazano da tužbeni zahtjev u predmetu spora (poput onog koji je predmetom i ovog postupka), valja promatrati kroz primjenu čl. 27. ZOOP koji uređuje „subrogacijske zahtjeve nositelja

socijalnog osiguranja“ i prema kojemu obveza društva za osiguranje postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koja se isplaćuje osiguraniku HZMO-a bio veći od razmjernog iznosa mirovine koja se isplaćuje zbog umirovljenja zbog povrede na radu. 18. Iz takve sudske prakse nedvosmisleno proizlazi da primjenu materijalnog prava u konkretnom slučaju čine odredbe ZOOP-a kako ukazuje i samu tuženik, a ne odredbe ZMO-a (bez obzira što potonje uređuju izvorno pravo HZMO-a na naknadu štete pri čemu tužitelj predstavlja nominalnog oštećenika jer se šteta temeljem čl. 164. i 161. ZMO-a zapravo nadoknađuje sredstvima tj. fondu mirovinskog osiguranja iz kojega se isplaćuju mirovine u RH).

19. U odnosu na pitanje primjene materijalnog prava ovaj prvostupanjski sud ističe kako je u određenim sudskim odlukama (npr. presudi broj P-171/2020-11 od 13. svibnja 2021. potvrđenoj presudom Županijskog suda u Varaždinu poslovnog broja Gž-901/2021-2 od 29. srpnja 2021. a koje su obje ukinute rješenjem VSRH broj Rev 552/2022-2 od 17. svibnja 2022.) zauzeo stajalište da se primjenom odredbi ZOOP-a na slučaj poput ovoga te isključivanjem primjene ZMO-a, tužitelja u stvarnosti onemogućuje u ostvarivanju naknade štete propisane potonjim odredbama.

21. Pri tome valja naglasiti da je HZMO kao javna ustanova samo nominalni oštećenik, a šteta temeljem čl. 164. i 161. ZMO-a se zapravo nadoknađuje sredstvima (fondu) mirovinskog osiguranja iz kojega se isplaćuju mirovine u RH (tako u Ustavni sud RH u broj U-I/856/2016 od 7. veljače 2017.).

22. Međutim, sve dok ustaljena sudska praksa VSRH-a nedvosmisleno ukazuje na to da se u postupku poput ovog primjenjuju materijalno pravne odredbe ZOOP-a, a ne ZMO-a, to je i ovaj prvostupanjski sud vezan takvom sudskom praksom i iznesenim stajalištima najvišeg suda, radi čega predmetni spor valja sagledati kroz primjenu odredbi ZOOP-a.

23. Sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 155/23; - u daljnjem tekstu: ZPP), te su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP-a).

24. Nadalje, dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke (čl. 220. st. 1. ZPP-a), a ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice, zaključiti će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221. a ZPP-a).

25. Obzirom da pravnu osnovu sagledavanja predmetnog spora čini odredba čl. 27. ZOOP-a to je na tužitelju bio teret dokazivanja stvarne štete u smislu čl. 27. st. 2. ZOOP-a odnosno visine razmjernog iznosa mirovine u smislu čl. 27. st. 3. ZOOP-a.

26. Tužitelj u postupku nije dostavio dokaze o tome da bi ostvarivao pravo na naknadu štete temeljem odredbe čl. 27. ZOOP-a a iz provedenog vještačenja po stalnom sudskom vještaku Kseniji Vrebac utvrđeno je da ne postoji razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja I invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu.

27. Kako sukladno gore iznesenoj sudskoj praksi materijalno pravnu osnovu tužiteljeva zahtjeva čine odredbe ZOOP-a, a ne ZOMO-a, a tužitelj nije dokazao da bi po osnovi ZOOP-a ostvarivao pravo na naknadu štete i u kojoj visini, to je primjenom pravila o teretu dokazivanja utvrđeno da tužbeni zahtjev nije osnovan, radi čega je isti valjalo odbiti.

28. U odnosu na troškove postupka tuženik sukladno činjenici uspjeha u sporu te odredbama čl. 154. st. 1., 155. i 164 ZPP-a, prema vrijednosti predmeta spora te dostavljenom troškovniku) ostvaruje pravo na naknadu troškova koji se odnose na:

- trošak sastava podneska od 24. travnja 2026. u iznosu od 625,00 eura, trošak zastupanja na ročištu od 3. ožujka 2026. i 17. rujna 2026., svako po 625,00 eura, te trošak provedenog financijskog vještačenja 400,00 eura, što ukupno iznosi 2.275,00 eura.

29. Stoga je slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci.

Sisak, 27. listopada 2026.

Sudac
Andrea Vasiljević



Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovom sudu putem e-komunikacije, a o njoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dostaviti:
1. Tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb
2. Tuženiku po punomoćnici Sanji Nevešćanin Mateša, odvjetnici u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088f-3e94b**

Kontrolni broj: **04d7f-1d6cd-cb75e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.